

- REGISTRO ANTERIOR
 - PRÓXIMO REGISTRO
 - REGRESAR AL LISTADO
 - OTRA BÚSQUEDA
 - OTRAS BIBLIOTECAS
 - COMENZAR DE NUEVO
- PRESENTACIÓN EN MARC
 - GUARDAR REGISTROS

AUTOR

Registro 157 de 1752

Autor Orta, García da

Título **Aromatum, et simplicium aliquot medicamentorum apud indos nascentium historia / primùm quidem Lusitanica lingua... conscripta, à D. Garcia ab Horto... ; nunc verò Latino sermone in Epitomen contracta, & iconibus ad viuum expressis, locupletioribusq[ue] annotatiunculis illustrata à Carolo Clusio...**

Publicac. Antuerpiae : ex officina Christophori Plantini..., 1574

Lugar impr. Bélgica Amberes

Des.física 227, [5] p. : il. ; 8º

Coleccion Biblioteca digital Dioscórides. Botánica

Nota Marca tipográfica en la portada.
Grabados xilográficos
También disponible la reproducción digital

Clasific. 615.1
DIOSCORIDES
615.1

Materia Botánica médica -- Obras anteriores a 1800
Plantas medicinales -- Obras anteriores a 1800
Farmacia -- Obras anteriores a 1800

Autor sec. Plantino, Cristóbal, 1520-1589, imp., (Amberes)
L'Écluse, Charles de, trad.

Acceso al recurso electrónico

Libro completo

UBICACION	SIGNATURA	ESTADO	TIPO DE PRESTAMO	NOTAS
B.Histórica-F.Antiguo (D)	<u>DER 1602(1)</u>	DISPONIBLE	PR. PROTEGIDO	<u>Encuadernado con otra obra. Ex-libris ... (CLICK PARA MÁS)</u>

- REGISTRO ANTERIOR
 - PRÓXIMO REGISTRO
 - REGRESAR AL LISTADO
 - OTRA BÚSQUEDA
 - OTRAS BIBLIOTECAS
 - COMENZAR DE NUEVO
- PRESENTACIÓN EN MARC
 - GUARDAR REGISTROS

AROMATVM,

45.

ET

SIMPLICIVM ALIQVOT

MEDICAMENTORVM APVD

INDOS NASCENTIVM

HISTORIA:

Primum quidem Lusitanica lingua per Dialogos
conscripta, D. GARCIA AB HORTO, Pro-
regis Indiae Medico, auctore.

Nunc vero Latino sermone in Epitomen contracta, & ico-
nibus ad viuum expressis, locupletioribusq; annotatum-

culis illustrata à CAROLO CLVSIO Atrebate. Ant⁵ Jamnas
hoc opus operi permissio.

*de la Libreria de
Salinas de Segovia
de Alcalá
1705*

ANTVERPIÆ,

Ex officina Christophori Plantini,

Architypographi Regij.

CL. MD. LXXIIII.

zu scribit, sed plerq; partum probanda, & hactenus non experta. Quod verò in Taprobana insula maiores, dociliores, bellicosioresq; Elephantos gigni tradit: verum id est, si Taprobanam intellexerit eam insulam que nunc Zeilan vocatur. Nam, vt postea dicemus, huius insula Elephanti reliquis omnibus precellunt, eorūq; imperia reliquos agnoscere scribunt. Eius etiam cū Rhinocero inimicitia meminimus idem Plinius, lib. 8. cap. 20. eorumq; pugnas describit.

EST autem Rhinoceros vastum animal cornu in nare gerens, quod difficulter domari potest. Multos in Cambaya Bengala finitima, & Persane inueniri tradunt, & ab incolis Gandas vocari. Mibi hactenus Rhinocerotem videre non contigit: illud tamen scio, Bengala incolas eius cornu aduersus venena vsurpare, vnicornu esse existimantes, tamen si non sit, vt referunt qui se probè scire autumant.

CETERVM de Monocero tam incerta omnia ab Auctoribus referuntur, vt illos eum haudquaquam vidisse manifesto appareat. Ego hoc loco referam quæ à viris fide dignis accepi. Inter promontorium Bona spei, & aliud Promontorium vulgo de Currentes nuncupatum, vidisse se affirmabant terrestre quoddam animalis genus, licet mari etiam delectaretur, quod caput & iubam equi haberet (minimè tamen maximum equum esse) cornu praditum duos palmos oblongo, mobili, quodque nunc in dextram, nunc in sinistram obuerteret; modo illud attolleret, modo demitteret. Id animal cum Elephante ferociter preliari, eiusq; cornu aduersus venena laudari. Eius experimentum factum, propinato duobus canibus veneno: alterum enim canem cui dupla quantitate propinatum esset venenum, sumpto huius cornu puluere ex aqua, conualuisse: alium verò cui exigua quantitate venenum esset datum, nec exhibitum hoc cornu, statim mortuum corruisse.

CETE

Taprobana.
Zeilan forte.Rhinocerotis
historia.

Ganda.

Monoceros.

CETERVM non modò vernaculam linguam intelli-
gunt, sed etiam peregrinas, si eas edoceantur. Gloria sunt ^{Elephantus}
cupidi, beneficiorum memores, iniuriarum verò haudqua- ^{docilitas.}
quam obliuiscuntur, & vindicta cupidissimi sunt. In sum-
ma huic animali nihil deesse videtur, vt ratione pradium
appareat, prater loquelam; tamen si non desint qui in Co-
chin publicum instrumentum (attestationem vocant) se-
vidisse asserant, quod referret Elephantum aliquando sic
loquutũ, petiisseq; à suo rectore (quem in Maluax Nai-
re, in Decam verò Piluane vocant) cibum. At rectorem
respondisse, Leberem in quo illi Orizam coqueret, pertu-
sum esse, eum tamen ad Cacabarium deferret obturan-
dum, deinde illi Orizam se cocturum. Leberem promisci-
de sumptum Elephante ad Cacabarium defert. Is Lebe-
tem reparat, sed rimam quam non animaduertat, inob-
turatam relinquit. Leberem cum retulisset Elephante,
Rector in eum Orizam cum aqua coquendam iniicit,
sed cum per rimam effluere conspiceret aquam, rursus
Elephante tradit consarcinandum vt ferat. Eum denuo
sumptum defert Elephas. Cacabarius de industria leberem
se reparare simulans, rimam auget. Defert Elephante le-
berem ad mare, & aquam haurit, quam dum effluere vi-
det, leberem intelligit non reparatum: ad Cacabarium re-
dit magno barritu intonans, quasi de eius perfidia conque-
reretur. Cacabarius tandem leberem probe ferruminat, &
reparat. Sed ei Elephante non fidens, denuo ad mare pro-
fectus, aquam haurit, quam cum continere leberem ani-
maduertit, domum redit, & orizam in eo coctam edit.
Viuunt etiam nũ qui hoc spectaculum se vidisse affirmant,
loquutum tamen asserere non ausint.

RVMOR est Regem Sian, in cuius regno præstantissi- ^{Rex Sian.}
mi post Zeilanos inueniuntur Elephantus, candidũ Elephan- ^{Elephantus}
tum ^{candidus.}